

РЕШЕНИЕ

№ 412

гр. Благоевград, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети юни през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров
Членове: Владимир Ковачев
Атанас Иванов

при участието на секретаря Анастасия Фотева
като разгледа докладваното от Владимир Ковачев Въззивно гражданско дело
№ 20221200500416 по описа за 2022 година

взе предвид следното:

Е. В. М., ЕГН *****, адрес гр. ****, ул. „****“ №*, ет. *, обжалва решение № 156, постановено на 06.04.2022 г. по гражданско дело № 2993 от 2021 г. на Районен съд Благоевград, с което са отхвърлени предявените от нея срещу „****“ ЕООД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. ***, ул. „****“ № *, представлявано от В. Н. М., искове с правни основания чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ. В жалбата се твърди, че атакуваният съдебен акт е неправилен, незаконосъобразен и постановен при съществени процесуални нарушения. Неправилно районният съд приел, че в случая са налице всички предпоставки на чл. 328, ал. 2 от КТ за законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата. Съдът не съобразил специалната нормативна уредба, касаеща *** операторите. Той не взел предвид всички свидетелски показания, както и събраните по делото писмени доказателства. Характеристиката за длъжността „Ръководител на направление „Реализация“, за която ответникът твърдял, че е връчена на ищцата при условията на отказ на 25.10.2021 г., била съставена за нуждите на съдебното производство. Основните функции и задължения на длъжностите „Координатор реализация“ и „Ръководител на отдел „Реализация“ били идентични. От показанията на свидетелката Р. Д., бивш управител на дружеството, се установило, че промяна в структурата на предприятието наложила формално преназначаване на ищцата като ръководител на направление „Реализация“, но нова длъжностна характеристика не ѝ е връчвана, защото функциите, работата и дейността на М. не се изменили и тя продължила да си върши старите задължения. Ищцата никога не била вземала самостоятелни решения, никога не замествала управителя и била един

обикновен ръководител. Тези факти и обстоятелства се доказали и от свидетелските показания на Р. С. Те не били опровергнати от казаното от свидетелката Н. Х.. Районният съд необосновано не взел предвид показанията на ищцовите свидетели и неоправдано ги игнорирал, кредитирайки съобщеното от водените от ответника свидетели, без да отчете йерархическата зависимост на последните от дружеството и заинтересоваността им във вреда на ищцата. Той мотивирал крайният си извод, че заеманата от М. длъжност е ръководна, единствено въз основа на представената от ответника нова длъжностна характеристика. Задължителната съдебна практика обаче приемала, че характерът на длъжността като ръководна се определя от нейното естество, а не от посочването ѝ за такава по ЕКД. Първоинстанционният съд не взел предвид реалните функции и задачи на ищцата в ответното дружество, подробно описани в показанията на водените от М. свидетели и определени с връчената ѝ характеристика при възлагане на изпълнението на длъжността, а именно - още на 17.09.2019 г. Ответникът не успял да докаже твърдяното от него връчване на новата длъжностна характеристика нито чрез липсващите записи от видеонаблюдението на сградата, нито посредством справката за регистрираните събития в основната сграда. Видно от приетата като писмено доказателство структура, ръководството на предприятието - длъжностите, които били пряко и непосредствено подчинени на управителя - се състояло от главен инженер, главен енергетик, вътрешен одитор и финансов контролор. Същото се доказало и от свидетелските показания на Р. Д. Ответникът не успял да докаже, че заеманата от ищцата длъжност е някоя от изброените в § 1, т. 3 от ДР на КТ. Районният съд неправилно не взел предвид приложимата за ответното дружество Наредба за изискванията и критериите за ВиК операторите и за квалификацията на персонала им, в § 1, т. 7 от ДР на която било регламентирано понятието „Ръководна позиция“. Първостепенният съд необосновано намерил, че молбата на ищцата да ѝ бъде изплатено обезщетение въз основа на колективния трудов договор, отправена до ответното дружество при прекратяване на трудовото правоотношение, съставлява доказателство, че заеманата от М. длъжност е била ръководна. Крайният извод, че е налице първата предпоставка на чл. 328, ал. 2 от КТ, бил направен без обсъждане на всички събрани по делото доказателства и относимата нормативна уредба. Същото се отнасяло и за втората предпоставка. За да е налице надлежно сключен договор за управление с издалия обжалваната заповед М.И. П., същият следвало да бъде избран след проведен конкурс и да отговаря на съответните професионални и квалификационни изисквания. По делото не се доказало нито едно от двете. Договорът за управление бил сключен за срок до провеждане на конкурс и избор на управител на дружеството. П. не отговарял на критерия по чл. 20 от ЗПП, защото нямал нужния професионален опит. Той бил некомпетентен да сформира нов екип и да издаде оспорваната заповед. Приемайки договора за управление за валидно сключен, без да са били спазени специалните законови изисквания, районният съд неправилно приравнил ВиК оператора /публично предприятие/ на частно търговско дружество. Дори и негов принципал наистина да се оказал българският ***, едноличен собственик на капитала била държавата. Само министърът на регионалното развитие и благоустройството имал правомощието да сключва договорите за възлагане и контрол на управлението на търговските дружества, които са *** оператори, а конкретният случай не бил такъв. Временно изпълняващият длъжността „Управител“ не разполагал с възможността да прилага чл. 328, ал. 2 от КТ по отношение на ръководния състав на дружеството, независимо че му била делегирана дисциплинарна власт по отношение на персонала и възможност да сключва, изменя и прекратява трудови договори, тъй като това било във връзка с организацията на текущата работа,

но не предоставяло възможност да подбере свой управленски екип. Законът не слагал знак за равенство между титуляр и изпълняващ длъжността. Дори да се приемело, че въз основа на сключения договор за управление М. И. П. има право да сключва, изменя и прекратява трудови правоотношения, районният съд неправилно счел, че същият разполага с възможността да прилага чл. 328, ал. 2 от КТ. Формалното позоваване на посочените предпоставки в правната норма, без действителен анализ на конкретните факти, водело до незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение. Не била налице и бизнес задача с определени конкретни икономически показатели. Незаконосъобразно първата инстанция приела за съществено обстоятелството, че новоназначеният управител е приел действащия бизнес план за развитие на дейността на дружеството. Липсвало влязло в сила решение на КЕВР, с което да е одобрен бизнес планът за следващия период /2022-2026 г./. Към датата на прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата, не била налице задача с конкретни икономически показатели, които управителят трябва да постигне, както и обвързване на възнаграждението с постигнатите финансови резултати и предвидена икономическа отговорност при неизпълнение на програмата, поради което неправилно съдът приел, че издадената заповед е законосъобразна. Представената от ответника справка за постигнати стойности на показателите за определяне на балната оценка и възнаграждение на органите на управление и контрол на дъщерните дружества на „****“ ЕАД, на която първата инстанция се позовала, била за друг времеви период и се явявала неотносима към предмета на делото. Дружеството не доказало реално внесена парична гаранция от М. И. П. /неговото тримесечно брутно възнаграждение/. Районният съд достигнал до незаконосъобразното заключение, че всеки следващ временно изпълняващ длъжността „Управител“, назначен без конкурс и без да притежава необходимата квалификация и компетентност, има право да прекратява трудовото правоотношение, без да е необходимо да обосновава издадената заповед, а това било пълен абсурд. Желаете се отмяна на обжалваното решение и уважаване на предявените претенции, като се присъдят и разноските пред двете инстанции.

Депозирани са отговор на жалбата, в който се излагат аргументи за нейната неоснователност. Съдебното решение било правилно, законосъобразно и справедливо. И двамата свидетели, ангажирани от ищцата, имали заинтересованост от изхода на делото. Те били освободени от длъжностите, които заемали в ответното дружество, и желали да му причинят вреди с показанията си. Същите нямали компетентност да правят преценка на ръководния характер на длъжността на М.. Показанията им правилно били ценени при условията на чл. 172 от ГПК. От характеристиката за длъжността „Ръководител на направление „Реализация“ било видно, че ищцата е упражнявала трудови функции с ръководен характер. Документът ѝ бил връчен на 25.10.2021 г. при условията на отказ, което било удостоверено с непротиворечивите свидетелски показания на Н. Х. и Б. З., а се подкрепяло и от приобщените уведомително писмо от охранителната фирма и справка за регистрираните събития в основната сграда. Съществената промяна на длъжността на ищцата, направена с допълнителното споразумение от 01.12.2020 г., наложила и промяна в класифицирането ѝ, след която тя вече попадала в групата на ръководните длъжности. Увеличено било и трудовото възнаграждение на М. именно поради факта, че нейната длъжност е станала ръководна и включвала по-големи отговорности, което обусловило и по-голямото месечно възнаграждение. Фактът, че длъжността, заемана от ищцата, е ръководна, се установявал и от структурата на ответното дружество, щатното разписание и нормите на действащия колективен трудов договор. Тя попадала и в дефиницията по § 1, т. 3 от ДР на КТ - ръководен служител, от чиято работата

зависи постигането на стопанските резултати на предприятието. Установило се по делото, че ищцата е ръководила приходната дейност на дружеството и събираемостта на вземанията, които дейности представлявали два от основните показатели, определени като обект на изпълнение в договора за възлагане на управление и бизнес плана. Събираемостта на вземанията била един от основните показатели за определяне и на възнаграждението на управителя на ответното дружество. Той имал правото да прекрати трудовия договор на М. по реда на чл. 328, ал. 2 от КТ. Макар и разпоредбата на § 1, т. 7 от ДР на Наредбата за изискванията и критериите за ВиК операторите и за квалификацията на персонала им да не била приложима в казуса, длъжността „Ръководител на направление „Реализация“ попадала и в нейния обхват - в частта „друго съотносимо длъжностно наименование съгласно НКПД“. Нямаło изискване М. да замества управителя. Договорът за възлагане на управление, сключен с М. П., не бил нищожен. Той съответствал на изискванията на закона. Прекратяването му имало действие занаяпред. Към момента на прекратяване на трудовия договор на ищцата по чл. 328, ал. 2 от КТ, договорът за възлагане на управление бил валиден. Нито общата трудовоправна норма, нито приложимите в случая специални норми предвиждали изключване на специалното уволнително основание по чл. 328, ал. 2 от КТ за ръководители, чиито договори за управление са сключени за срок до провеждане на конкурс за нов управител. Срокът на договора за управление бил без значение за правото на уволнение по чл. 328, ал. 2 от КТ. Наличието на бизнес задача било доказано по безспорен начин в хода на делото. Определени били конкретни икономически показатели, които управляващият следва да постигне. Предвидени били и критерии, на които трябва да отговаря всеки показател. Имало и конкретна методика, изразена чрез формули, посредством която се определяло кога даден показател ще се приеме за постигнат. Не била налице пречка да се ползва бизнес плана на предходния управител, когато същият изрично се приемел от новия такъв. При основаниято по чл. 328, ал. 2 от КТ било без значение дали бизнес планът и целите на договора са идентични с тези по предходния договор за управление. Управителят на ответното дружество, в последното тримесечие от 2021 г., се ръководел както от показателите, предмет на договора, така и от действащия бизнес план за периода 2017-2021 г., което се доказало със свидетелските показания на Б. З. и справката за балната оценка. Дейността му била насочена към постигане на конкретните стратегически цели и показатели на дружеството. Той разработил нов бизнес план за периода 2022-2026 г. и продължил да изпълнява своите управленски задачи, които наложили формиране на нов екип и прекратяване на някои трудови правоотношения по чл. 328, ал. 2 от КТ. Управителят носел отговорност пред възложителя за изпълнение на показателите, предмет на договора, и за постигнатите от предприятието стопански резултати. Възнаграждението му се определяло с оглед тези резултати. Именно затова с разпоредбата на чл. 328, ал. 2 от КТ била дадена по-голяма свобода на управителя да формира управленския си екип, който да го подпомага при изпълнението на поставените с договора за управление задачи. Трудовият договор на ищцата бил прекратен в рамките на 9-месечния срок от започване на изпълнението на договора за управление. Първоинстанционният съд правилно приел, че са налице всички предпоставки от фактическия състав на чл. 328, ал. 2 от КТ. Прекратяването на трудовото правоотношение на М. било законосъобразно. Обжалваното решение било правилно и съответствало на основните начала, уредени в ГПК. Моли се за неговото потвърждаване и присъждане на разносните пред въззивната инстанция.

Жалбата и отговорът са редовни и допустими. Те бяха разгледани в открито заседание. Пред въззивната инстанция не се събираха нови доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от изложеното в жалбата.

Окръжната инстанция констатира, че решението на Районен съд Благоевград е валидно. Същото не е постановено при нарушение на правните норми, които регламентират условията за редовност на съдебните актове по съществото на спора. Решението е издадено от съд с правораздавателна компетентност, в законен състав, в необходимата форма и с определеното съдържание. То се явява и допустимо. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила във връзка със съществуването и упражняването на правото на иск.

Окръжният съд изцяло се съгласява с констатациите и изводите в обжалваното решение и препраща към тях на основание чл. 272 от ГПК.

Оплакванията в жалбата са неоснователни.

Решението е правилно. Няма нарушаване на материалния закон. Спазени са съдопроизводствените правила. Не е налице необоснованост.

Правилен е изводът за законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение по реда на чл. 328, ал. 2 от КТ.

Длъжността, която ищцата е заемала преди уволнението, е ръководна.

Дали един служител е част от ръководството на предприятието, е въпрос, относно който не са определящи наименованието на длъжността и дали служителят е пряко или посредством други служители подчинен на управителя. От значение са възложените на служителя трудови функции, както и мястото на длъжността в системата на управление на предприятието. Основанието по чл. 328, ал. 2 от КТ е приложимо по отношение на служители, трудовите функции на които включват планиране, организиране, ръководене и контролиране на трудовия процес и работата им има определящо значение за стопанските резултати на предприятието, поставени с договора за управление - Определение № 481 от 10.06.2022 г. на ВКС по гр. д. № 636/2022 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Б. И..

Ръководството на предприятието е дефинирано в § 1, т. 3 от ДР на КТ. В обхвата на разпоредбата са включени ръководителят и неговите заместници, но „и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес“, т. е. и лицата, които упражняват функции по организиране и планиране на този процес, по разпределение на задачи между подчинени служители и работници в предприятието и по организиране на дейности, пряко свързани с ръководството на процеса и спазването на трудовата дисциплина. Чл. 328, ал. 2 от КТ се прилага независимо дали служителят е пряко подчинен на ръководителя на предприятието, или е на негово подчинение посредством други служители в управленската структура. Неудачно е да се използват и строго формалните критерии „йерархична подчиненост“ и „самостоятелно вземане на решения“, особено когато те не са ключови за заеманата длъжност. Преценката за това, дали длъжността е ръководна по смисъла на чл. 328, ал. 2 от КТ и § 1, т. 3 от ДР на КТ, когато случаят се отнася и до „други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес“, изисква съдът да анализира задълженията на уволнения по длъжностната характеристика и другите събрани доказателства, които са релевантни за отношенията между уволненото лице и подчинените му служители, а не между него и ръководителите му. Организацията на работата във всяко предприятие е различна, а йерархичната подчиненост няма определящо значение. Поради това преценката е

винаги конкретна. Анализът на задълженията трябва да е конкретен, с оглед възложените трудови функции на заеманата към уволнението длъжност. Съдът по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ я извършва според събраните доказателства дали на служителя са били възложени функции по ръководство на трудовия процес в разяснения смисъл, произтичащ от чл. 328, ал. 2 от КТ и § 1, т. 3 от ДР на КТ - Решение № 4 от 7.04.2022 г. на ВКС по гр. д. № 2285/2021 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Геника Михайлова.

В казуса е безспорно, че на 01.12.2020 г. ищцата е била повишена в длъжност „Ръководител на направление „Реализация““. На 25.10.2021 г., при условията на отказ, удостоверен с подписите на двама свидетели, ѝ е била връчена съответната длъжностна характеристика. Отказът е оформен по надлежния ред. Показанията на двамата свидетели напълно потвърждават обстоятелствата около същия. Вярно е, че тези свидетели са служители на ответното дружество, но този факт, сам по себе си, не компрометира разказаното от тях. Нормата на чл. 172 от ГПК не забранява кредитирането на показания на роднини, близки и служители, а предвижда преценката им да става в съответствие с останалите доказателства по делото /в този смисъл е Решение № 639 от 02.07.2009 г. на ВКС по гр. д. № 2398/2008 г., I г. о., ГК, докладчик съдията Бонка Дечева/. Не могат да се игнорират свидетелски показания само защото изхождат от близък, роднина или служител /Решение № 428 от 15.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 843/2009 г., I г. о., ГК, докладчик съдията Бонка Дечева/. Съгласно Решение № 457 от 06.08.2010 г. на ВКС по гр. д. № 477/2009 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Дияна Ценева, връзката на свидетеля със страната, която го е посочила, сама по себе си не е основание показанията на този свидетел да се считат недостоверни. Не съществува забрана да бъдат разпитани заинтересовани свидетели и въз основа на техните показания да бъдат приети за установени факти, които ползват довелата ги страна /Решение № 34 от 22.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 4657/2015 г., I г. о., ГК, докладчик съдията Бонка Дечева, и Решение № 338 от 20.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1269/2012 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Мими Фурнаджиева/. В случая данните около отказа за получаване на длъжностната характеристика за „Ръководител на направление „Реализация““ от страна на Е.М., съобщени от Наташа Христова и Богдана Златкова, съвпадат. Техните показания за това се характеризират с хармоничност, последователност и изчерпателност /водещите критерии за оценка на гласните доказателства според „Разпит на свидетели в гражданското производство“ от Цеко Цеков, „Сиела“, София, 1997 г., стр. 55/. Не са ангажирани доказателства, които да ги опровергават.

Видно е от релевантната длъжностна характеристика, че на ищцата е възложено да организира, координира, ръководи и контролира инкасирането на ВиК услугите и тяхното заплащане; да ръководи и контролира дейността на експертите „Реализация“; да ръководи и контролира дейността на работниците и служителите от отделите „Обслужване на клиенти“, „Приходи“ и „Водомерно стопанство“ и звено „Събиране на вземанията“; да организира, ръководи и извършва проверки за спазване на ВиК изискванията; да ръководи и контролира организацията по регистриране на потребители. Организационната ѝ подчиненост е директно на управителя. Последното е видно и от графиката за структурата на ответното дружество, която не е оспорена от ищцата /лист 44 от първоинстанционното дело/. Налага се изводът, направен и от районния съд, че към релевантния момент /04.11.2021 г./, на ищцата са били възложени функции по организиране, планиране и контролиране на трудовия процес в 3 отдела и 1 звено. Тя е била свързващият елемент между служителите в тях и управителя на предприятието. Всичко това прави заеманата тогава от нея длъжност ръководна по

смисъла на чл. 328, ал. 2 и § 1, т. 3 от ДР на КТ. Следва да се посочи, че длъжността е описана като такава и в чл. 32, ал. 2 от КТД. Ищцата е ръководила организационни единици в предприятието, работата на които е имала пряко отражение върху резултатите от дейността на фирмата - ако няма достатъчна събираемост на парични средства от заплащането на услугите, предоставяни от ответника, няма да има и икономически смисъл от неговото съществуване /в подобна насока е разсъждавала и правната доктрина - „Трудов договор - сключване, изменение и прекратяване“ от Кругер Милованов, ИК „Труд и право“, София, 2016 г., стр. 410/. Първото условие по чл. 328, ал. 2 от КТ е осъществено.

Налице е и валиден и надлежен договор за управление на предприятието.

Договорът е срочен - до провеждане на конкурс и избор на управител. Няма забрана той да бъде сключен за такъв срок. Контрактът е регламентиран в ТЗ и ЗЗДог. Дори и при подписването му да е била налице несъвместимост на М. П. с изискванията на чл. 20 от ЗПП, това не се отразява на неговото съдържание и не го прави нищожен. Самият договор не противоречи на закона. Принципал на „***“ ЕООД е „***“ ЕАД. Негов изпълнителен член е подписал договора от страна на Държавата. Няма проблем и в това отношение.

Тезата, че назначеният до провеждане на конкурс управител не разполага с възможността да прилага чл. 328, ал. 2 от КТ, е била поддържана в старата практика на ВКС, цитирана във въззивната жалба, но актуалните съдебни актове - Решение № 259 от 20.12.2017 г. на ВКС по гр. д. № 1235/2017 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Маргарита Георгиева, и Определение № 97 от 28.01.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5959/2015 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Маргарита Георгиева - са в обратната посока. В тях се казва, че общата правна норма от КТ и приложимите специални такива не предвиждат изключване на това специално уволнително основание за ръководители, чийто договор за управление е сключен временно и/или е в зависимост от определено условие, както е в случая - до провеждане на конкурс.

Оплакванията в жалбата, касаещи бизнес задачата и бизнес плана, не следва да бъдат споделени. Както се изтъква по този повод в Решение № 4 от 7.04.2022 г. на ВКС по гр. д. № 2285/2021 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Геника Михайлова, чл. 328, ал. 2 от КТ не изисква започнатото изпълнение по сключения договор за управление да се свързва винаги с реализирането на конкретна бизнес програма или бизнес план. Такова допълнително условие за фактическия състав по чл. 328, ал. 2 от КТ от закона не произтича. Условието не може да се изведе и по тълкувателен път, включително за тези работодатели, които са нормативно задължени да осъществяват своята дейност по бизнес програма, утвърдена по надлежен ред и с необходимо съдържание, както и за онези работодатели, които с договора за управление са възложили изготвяне и/или изпълнение на конкретна бизнес програма или бизнес план. Достатъчно е да е сключен договор, с който собственикът на предприятието или негов представител, срещу уговорено възнаграждение, е възложил управлението на предприятието на оправомощено от закона лице и това лице да е започнало изпълнението по договора. Изводът произтича от правната характеристика на договора за управление. Той е каузален, а неговото основание/кауза/цел, към която е насочен, е лицето, на което срещу възнаграждение е възложено управлението, на свой риск и полагайки грижата по чл. 281 от ЗЗДог, да постигне оптимален стопански резултат. Добавянето на предпоставка, която от закона не произтича - започналото изпълнение да е релевантно само тогава, когато е по конкретна бизнес програма/бизнес план - неоправдано стеснява приложното поле на чл. 328, ал. 2 от КТ. Дори и да се приеме обратното, в

случая управителят изрично е приел да изпълнява бизнес плана, изготвен от предишния управител и одобрен от КЕВР. Няма пречка той да стори това - Определение № 185 от 18.03.2022 г. на ВКС по гр. д. № 4219/2021 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Мария Христова. Изпълнено е условието, вписано в т. 3.6 на договора, новият управител да изработи бизнес план за периода 2022 - 2026 г. Фактът, че последният все още не е одобрен от КЕВР, е ирелевантен за настоящото съдебно производство.

Не се констатираха пороците на обжалваното решение, сочени от жалбоподателя. Атакуваният съдебен акт е съобразен с действителната фактическа обстановка, нормативната уредба и събраните доказателства по делото. Правилен е крайният извод, че са налице всички необходими предпоставки за законосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 2 от КТ. Актът на Районен съд Благоевград трябва да бъде потвърден.

На въззиваемото дружество следва да се присъдят направените разноски за адвокат по настоящото дело. Възражението за прекомерност на хонорара е неоснователно. За исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и 2 от КТ, минималното възнаграждение е 710 лева /чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г./, а за претенцията по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ - 956 лева /чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г./, т. е. общо 1666 лева, което е над уговорените и платени в случая 1500 лева.

Воден от изложеното, Окръжен съд Благоевград

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 156, постановено на 06.04.2022 г. по гражданско дело № 2993 от 2021 г. на Районен съд Благоевград.

ОСЪЖДА Е. В. М., ЕГН *****, адрес гр. **, ул. „***“ № *, ет. *, да заплати на „***“ ЕООД, ЕИК **, седалище и адрес на управление гр. **, ул. „***“ № *, представлявано от В. Н. М., направените разноски за адвокат по настоящото дело - 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Настоящият съдебен акт може да бъде обжалван от Е.М. в едномесечен срок, считано от 14.07.2022 г., по реда и при условията на чл. 280, ал. 1 и 2, чл. 281, чл. 283 и чл. 284 от ГПК, пред Върховния касационен съд на Република България, с касационна жалба, подадена чрез Окръжен съд Благоевград.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____